

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 2.7.2014.
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem, 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, 1999/31/EK par atkritumu poligoniem, 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem, un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 208 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1 Vispārīgais konteksts

Savienības ekonomika patlaban zaudē lielu daļu no atkritumu plūsmās atrodamiem materiāliem, ko iespējams izmantot kā otrreizējās izejvielas. Eiropas Savienībā 2011. gadā kopējais atkritumu daudzums sasniedza aptuveni 2,5 miljardus tonnu. Pārstrādāta ir tikai neliela daļa (40 %) Savienībā radušos sadzīves atkritumu, bet atlikusī daļa ir apglabāta poligonos (37%) vai sadedzināta (23%), lai gan no šī apjoma aptuveni 500 miljonu tonnu būtu bijis iespējams pārstrādāt vai izmantot atkārtoti. Tādējādi Savienība zaudē ievērojamu iespēju palielināt resursu efektīvu izmantošanu un radīt pilnīgāku aprites ekonomiku, sekmējot ekonomisko izaugsmi un palielinot nodarbinātību, kas savukārt ļautu samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un ES atkarību no izejvielu importa.

Turklāt cita problēma, ar ko Savienība saskaras, ir nepilnīga īstenošana dalībvalstīs. 2011. gadā sešas dalībvalstis poligonos apglabāja mazāk nekā 3 % no saviem sadzīves atkritumiem, taču tajā pašā laikā 18 dalībvalstis zaudēja resursus, poligonos apglabājot vairāk nekā 50 %, bet dažas – pat vairāk nekā 90 %. Starp dalībvalstīm pastāv lielas atšķirības atkritumu apsaimniekošanas jomā, un šis jautājums ir jārisina steidzamā kārtā.

1.2. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Jaunākās tendences norāda uz to, ka ir iespējama turpmāka attīstība resursu efektīvā izmantošanā un ka tā var sniegt nozīmīgus ekonomiskus un sociālus ieguvumus. Atkritumu pārvēršanai par resursiem ir būtiska nozīme, jo tā ļautu palielināt resursu efektivitāti un aprites ekonomikā izveidot noslēgtu loku.

Eiropas tiesību akti un jo īpaši juridiski saistoši mērķi ir būtiski veicinājuši atkritumu apsaimniekošanas prakses pilnveidošanu, pārstrādes jomā veicinājuši inovācijas, ierobežojusi atkritumu apglabāšanu poligonos un radījuši stimulus patērētāju ieradumu maiņai. Atkritumu apsaimniekošanas politikas attīstība par salīdzinoši zemām izmaksām varētu sniegt ievērojamus ieguvumus ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības ziņā, vienlaikus uzlabojot vides aizsardzību.

Šis priekšlikums ir tapis kā atbilde uz juridisko pienākumu pārskatīt atkritumu apsaimniekošanas mērķus, kuri izklāstīti trijās direktīvās: Direktīvā 2008/98/EK par atkritumiem¹, Direktīvā 1999/31/EK par atkritumu poligoniem² un Direktīvā 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu³. Šādā veidā priekšlikumā jautājums par iepriekš izklāstīto situāciju risināts atbilstīgi mērķiem, kuri noteikti Ceļvedī par resursu efektīvu izmantošanu⁴ un 7. vides rīcības programmā⁵, un cita starpā tajā ir paredzēta atkritumu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

² Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁴ COM(2011) 571.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Lēmums Nr. 1386/2013/ES par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

apsaimniekošanas hierarhijas pilnīga īstenošana⁶ visās dalībvalstīs, kopējā un uz vienu personu radušos atkritumu apjoma samazināšanās un tādas vispārējas stratēģijas izstrāde, kas paredzēta cīņai pret nevajadzīgu pārtikas atkritumu rašanos, kā arī nodrošināta kvalitatīva pārstrāde un pārstrādāto atkritumu kā Savienības izejvielu būtiska, uzticama avota izmantošana, paredzēts, ka enerģijas reģenerācijai izmantojami tikai nepārstrādājami materiāli un ierobežota neregenerējamo atkritumu apglabāšana poligonos. Turklāt priekšlikums sekmē ES Izejvielu iniciatīvas īstenošanu⁷.

Turklāt priekšlikumā paredzēts vienkāršot ziņošanas prasības, kuras noteiktas Direktīvā 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, Direktīvā 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem⁸ un Direktīvā 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem⁹.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

2.1. Pētījumi

Ietekmes novērtējuma un tiesību akta priekšlikuma pamatā ir izmantoti trīs svarīgākie pētījumi, kuri veikti pēdējo divu gadu laikā¹⁰ un kuros novērtēti tie tehnoloģiskie un sociālekonomiskie aspekti un izmaksu un ieguvumu attiecība, kas saistīti ar ES tiesību aktu atkritumu jomā īstenošanu un turpmāku izstrādi.

2.2. Iekšēja apspriešanās

Ietekmes novērtējuma vadības grupa tika izveidota 2012. gada 16. aprīlī. Ietekmes novērtējuma vadības grupas piecās sanāksmēs tika uzaicināti piedalīties šādi ĢD: SG, ECFIN, ENTR, CLIMA, JRC un ESTAT. Ietekmes novērtējuma vadības grupa sekoja tam, kā tiek sagatavots ietekmes novērtējums.

2.3. Ārēja apspriešanās

Komisija bija sagatavojusi aptuvenu sarakstu ar risināmajiem problēmjautājumiem, un pirmās sarunas ar ieinteresētajām personām sākās 2013. gada februārī. 2013. gada jūnijā tika sākta sabiedriskā apspriešana tiešsaistē, un tā beidzās 2013. gada septembrī, kā to paredz minimālie standarti attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu.

Tika saņemtas 670 atbildes, kas liecina par to, ka sabiedrībai lielā mērā rūp atkritumu apsaimniekošanas jomas attīstība ES un ka uz ES rīcību šajā jomā ir liktas lielas cerības.

⁶ Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija priekšroku dod atkritumu rašanās novēršanai, nevis atkārtotai izmantošanai, pārstrādei, nevis enerģijas reģenerācijai, un tādai apglabāšanai, kas ietver apglabāšanu poligonos un sadedzināšanu bez enerģijas reģenerācijas.

⁷ COM(2013) 442.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīva 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34-43. lpp.).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīva 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1.-14. lpp.).

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>.

<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>.

<http://www.wastemodel.eu/>.

2.4. Ietekmes novērtējums

Kopā ar šo priekšlikumu tiek publicēts ietekmes novērtējuma ziņojums un tā kopsavilkums. Ietekmes novērtējumā izvērtēti to dažādo politikas risinājumu galvenā ietekme uz vidi, sociālo un ekonomikas jomu, kuru mērķis ir uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā. Lai apzinātu instrumentus un mērķus, kas būtu vispiemērotākie vislielākā ieguvuma panākšanai ar vismazākajām izmaksām, ir novērtētas un ar "pamatscenāriju" salīdzinātas dažāda tvēruma stratēģijas.

Komisijas Ietekmes novērtējuma padome 2014. gada 8. aprīlī sniedza pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu, savā atzinumā iekļaujot virkni ieteikumu minētā ziņojuma precizēšanai. Padome lūdza precizēt problēmas definīciju un noteikt jaunus starpposma mērķus, sagatavot no subsidiaritātes un proporcionālītātes viedokļa pārliecinošākus argumentus aizliegumam apglabāt atkritumus poligonos un vajadzībai visās dalībvalstīs noteikt vienotus mērķus, kā arī prasīja detalizētāk paskaidrot, kā priekšlikumā ņemti vērā atšķirīgie dalībvalstu darbības rādītāji.

Ietekmes novērtējumā izklāstīto politikas risinājumu plašāka izvērtēšana ļāva nonākt pie secinājuma, ka 2. un 3.7. risinājuma apvienojums sniegtu šādus ieguvumus:

- administratīvā sloga mazināšana, jo īpaši attiecībā uz maziem uzņēmumiem, vienkāršošana un labāka īstenošana, tostarp saglabājot mērķu piemērotību;
- darbvietu radīšana – līdz 2030. gadam varētu radīt vairāk nekā 180 000 tiešu darbvietu, no kurām lielāko daļu nav iespējams pārvietot ārpus ES;
- siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana – no 2014. gada līdz 2030. gadam varētu novērst apmēram 443 miljonus tonnu emisiju;
- labvēlīga ietekme uz ES atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes nozares konkurētspēju, kā arī uz ES ražošanas nozari (ražotāja paplašinātas atbildības labāka sistēma, samazināti riski saistībā ar piekļuvi izejvielām);
- otreizējo izejvielu iepludināšana ES ekonomikā, kas savukārt ļaus samazināt ES atkarību no izejvielu importa.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikuma galvenie grozījumi ir šādi:

- saskaņotas definīcijas un atceltas novecojušas tiesību aktu prasības;
- vienkāršoti un racionalizēti ziņošanas pienākumi;
- ieviesta agrīnās brīdināšanas sistēma, lai uzraudzītu atbilstību pārstrādes mērķiem;
- ieviesti minimālie darbības nosacījumi attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību;
- paredzēts, ka līdz 2030. gadam jāpanāk atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjoma palielināšana līdz 70 %;
- palielināti izlietotā iepakojuma atkārtotas izmantošanas un pārstrādes apjomi;
- paredzēts, ka līdz 2030. gadam jāierobežo tādu sadzīves atkritumu apglabāšana poligonos, kuri nav atkritumu atlikas;
- saskaņot LESD 290. un 291. pantu par deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

Iepriekš minētie pasākumi noteiktu nepieciešamo tiesisko regulējumu dalībvalstu politikas virzieniem un tiesību aktiem, kas jāizstrādā atkritumu rašanās novēršanas un pārstrādes jomā.

3.2. Juridiskais pamats un tiesības rīkoties

Ar šo direktīvu groza sešas direktīvas par dažādu atkritumu apsaimniekošanu. Četras no šīm direktīvām (Direktīva 2008/98/EK, Direktīva 1999/31/EK, Direktīva 2000/53/EK un Direktīva 2012/19/ES) tika pieņemtas, pamatojoties uz LESD 192. panta 1. punktu, savukārt Direktīva 2006/66/EK tika pieņemta, pamatojoties uz LESD 192. panta 2. punktu un 114. pantu, un Direktīva 94/62/EK, pamatojoties uz LESD 114. pantu. Tāpēc šī direktīva ir balstīta uz LESD 192. panta 1. punktu un 114. pantu saistībā ar 2. pantu.

Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 2. punkts paredz līdz 2020. gadam sasniegt šādus mērķus: 50 % mērķi attiecībā uz mājsaimniecību atkritumu un līdzīgu atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi un 70 % mērķi attiecībā uz nebīstamo būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādi un citu materiālu reģenerāciju. Saskaņā ar 11. panta 4. punktu Komisija vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim izskata šos mērķus, lai, ja nepieciešams, tos pastiprinātu un apsvērtu iespēju noteikt mērķus citām atkritumu plūsmām, ņemot vērā attiecīgo ietekmi uz vidi un ekonomisko un sociālo ietekmi, ko rada šo mērķu noteikšana. Saskaņā ar 9. panta c) punktu Komisijai līdz 2014. gada beigām būtu jānosaka atkritumu rašanās novēršanas un atdalīšanas mērķi 2020. gadam, pamatojoties uz pieejamo paraugpraksi, tostarp vajadzības gadījumā jāpārskata rādītāji, kas minēti 29. panta 4. punktā. Visbeidzot, saskaņā ar 37. panta 4. punktu pirmajā pārskatā, kurš aptver laikposmu līdz 2014. gada 12. decembrim, Komisija izvērtē vairākus pasākumus, tostarp ražotāja atbildības shēmas saistībā ar noteiktām atkritumu plūsmām, mērķus, rādītājus un pasākumus saistībā ar pārstrādi, kā arī materiālu un enerģijas reģenerācijas darbībām, kuras var dot ieguldījumu 1. un 4. pantā noteikto mērķu efektīvākā sasniegšanā.

Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 2. punktā noteikti trīs mērķi attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem, un aizliedz atkritumu apglabāšanu poligonos dažās atkritumu plūsmās. Pēdējais mērķis attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem dalībvalstīm ir jāsasniedz līdz 2016. gada 16. jūlijam. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu tas jāpārskata līdz 2014. gada 16. jūlijam ar mērķi apstiprināt vai grozīt šo mērķi, lai nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni, ņemot vērā dalībvalstu praktisko pieredzi, kas gūta divu iepriekšējo mērķu īstenošanā.

Direktīvas 94/62/EK 6. panta 1. punktā ir izklāstīti mērķi attiecībā uz izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi, kas saskaņā ar 6. panta 5. punktu ir jānosaka reizi piecos gados, pamatojoties uz dalībvalstu gūto praktisko pieredzi, kā arī zinātnisko pētījumu rezultātiem un tādiem vērtēšanas paņēmieniem kā aprites cikla novērtējumi un izmaksu un ieguvumu analīze.

3.3. Subsidiaritātes un proporcionalitātes princips

Šis priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Šis priekšlikums ietver tikai tādas grozījumus iepriekš minētajās direktīvās, ar kuriem izveido pamatu kopēju mērķu noteikšanai, ļaujot dalībvalstīm pašām lemt par konkrētām īstenošanas metodēm.

3.4. Skaidrojošie dokumenti

Turpmāk minēto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka ir nepieciešami skaidrojošie dokumenti, lai informāciju par direktīvas transponēšanu padarītu kvalitatīvāku.

Tiesību akti atkritumu jomā bieži vien dalībvalstīs tiek transponēti ļoti decentralizēti, tostarp reģionālā vai vietējā līmenī, un vairākos tiesību aktos, atkarībā no dalībvalsts administratīvās struktūras. Tādējādi, transponējot grozītās direktīvas, dalībvalstīm valsts, reģionālā un vietējā līmenī var nākties grozīt daudzus dažādus tiesību aktus.

Ar šo direktīvu groza sešas dažādas direktīvas par atkritumiem, un tā ietekmē ievērojamo skaitu juridiski saistošu pienākumu, tostarp visaptverošus grozījumus mērķos, kas iekļauti Atkritumu pamatdirektīvā, Atkritumu poligonu direktīvā un Iepakojuma direktīvā un Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu direktīvas (EEEA), Nolietoto transportlīdzekļu direktīvas un Bateriju direktīvas vienkāršošanu. Tā ir kompleksa ar atkritumiem saistīto tiesību aktu pārskatīšana, kas varētu skart vairākus valsts tiesību aktus.

Pārskatītie atkritumu apsaimniekošanas mērķi, kas iekļauti grozītajās direktīvās, ir savstarpēji saistīti, un kā tādi būtu rūpīgi jātransponē valsts tiesību aktos un vēlāk jāiekļauj valsts atkritumu apsaimniekošanas sistēmās.

Grozīto direktīvu noteikumi ietekmēs daudzas privātās un publiskās ieinteresētās aprindas dalībvalstīs un būtiski ietekmēs plānotos ieguldījumus un atkritumu apsaimniekošanas sistēmu infrastruktūras nākotnē. Grozīto direktīvu pilnīga un pareiza transponēšana ir svarīga, lai garantētu, ka to mērķi (t. i., cilvēka veselības un vides aizsardzība, resursu efektīvāka izmantošana un iekšējā tirgus darbības nodrošināšana un tirdzniecības šķēršļu un konkurences ierobežojumu novēršana Eiropas Savienībā) tiek sasniegti.

Iepriekšminētie faktori varētu palielināt varbūtību, ka direktīva tiks nepareizi transponēta un īstenota, un tādējādi sarežģīt Komisijas pienākumu uzraudzīt ES tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu valsts tiesību aktu atbilstību direktīvu noteikumiem, svarīga ir skaidra informācija par pārskatīto direktīvu par atkritumiem transponēšanu.

Prasība nodrošināt skaidrojošus dokumentus dažām dalībvalstīm var radīt papildu administratīvu slogu. Tomēr skaidrojošie dokumenti ir nepieciešami, lai varētu efektīvi verificēt, vai transponēšana veikta pilnībā un pareizi, kas ir būtiski iepriekšminēto iemeslu dēļ, un šādu efektīvu verifikāciju nevar veikt ar pasākumiem, kuri rada mazāku apgrūtinājumu. Turklāt skaidrojošie dokumenti var palīdzēt ievērojami samazināt administratīvo slogu, ko rada Komisijas veiktā atbilstības uzraudzība; bez tiem, lai izsekotu transponēšanas metodes visās dalībvalstīs, būtu vajadzīgi ievērojami resursi un neskaitāmas sazināšanās ar valsts iestādēm. Tādējādi iespējamais papildu administratīvais slogs — skaidrojošo dokumentu iesniegšana — ir proporcionāls izvirzītajam mērķim, proti, nodrošināt efektīvu transponēšanu un pilnībā sasniegt pārskatīto direktīvu mērķus.

Ņemot vērā iepriekšminēto, ir lietderīgi lūgt dalībvalstīm, lai tās papildus paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem iesniegtu vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp šīs direktīvas noteikumiem, kas groza tiesību aktus atkritumu jomā, un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām.

3.5. Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras

Šā priekšlikuma 1. panta 2., 3., 5., 7., 8., 13., 14., 16., 18., 20., 21. punktā, 2. panta 2., 5., 6., 8., 9. punktā, 3. panta 6. un 7. punktu, 4. pantā ierosinātajā grozījumā un 6. panta 1. punktā ir identificētas Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras attiecīgi Direktīvā 2008/98/EK, Direktīvā 94/62/EK un Direktīvā 1999/31/EK, un ir noteiktas atbilstošas procedūras šo aktu pieņemšanai.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmēs Eiropas Savienības budžetu, līdz ar to tam nav pievienots Finanšu regulas 31. pantā paredzētais finanšu pārskats (Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem, 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, 1999/31/EK par atkritumu poligoniem, 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem, un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu un, saistībā ar šīs direktīvas 2. pantu, tā 114. pantu, ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu, pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem, ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹, ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹², saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, tā kā:

- (1) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēka veselību, kā arī nodrošināt dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu.
- (2) Tāpēc juridiskais pamats grozījumiem Direktīvās 1999/31/EK, 2000/53/EK, 2006/66/EK, 2008/98/EK un 2012/19/ES ir Līguma 192. panta 2. punkts. Tomēr Direktīva 94/62/EK ir pasākums, ar ko nodrošina iekšējā tirgus darbību, tāpēc tā būtu jāgroza, pamatojoties uz Līguma 114. pantu. Vienkāršošanas un procesuālās ekonomijas nolūkos ir lietderīgi grozīt visas minētās direktīvas ar vienu grozošo tiesību aktu.
- (3) Komisija ir pārskatījusi mērķus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK¹³ 11. panta 2. punktā, Padomes Direktīvas 1999/31/EK¹⁴ 5. panta 2. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/62/EK¹⁵ 6. panta 1. punktā. Pārskatīšanas procesā Komisija secināja, ka ir lietderīgi grozīt šos mērķus, lai tie labāk atspoguļotu aprites ekonomikas vajadzības, palielinot atkārtotai izmantošanai

¹¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹² OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

¹⁴ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu un izlietotā iepakojuma apjomu un pārtraucot apglabāt atkritumus, kas paredzēti nebīstamo atkritumu poligoniem.

- (4) Daudzas dalībvalstis vēl nav pilnībā izveidojušas nepieciešamo atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru un šobrīd plāno ieguldījumus. Tāpēc ir būtiski noteikt skaidrus politikas mērķus, lai novērstu to, ka otrreizējās izejvielas paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajā līmenī.
- (5) Sadzīves atkritumi veido aptuveni 7–10 % no kopējā Savienībā radītā atkritumu daudzuma; tomēr šī atkritumu plūsma ir viena no visgrūtāk apsaimniekojamām plūsmām, un tas, kā tā tiek apsaimniekota, sniedz vērtīgas norādes par kopējās atkritumu apsaimniekošanas sistēmas kvalitāti valstī. Ar sadzīves atkritumu apsaimniekošanu saistītās problēmas izriet no to ārkārtīgi sarežģītā un jauktā sastāva, radīto atkritumu tiešā tuvuma iedzīvotājiem, un to ļoti lielo pamanāmību sabiedrībā. Rezultātā to apsaimniekošanā ir vajadzība pēc komplicētas atkritumu apsaimniekošanas sistēmas, tostarp efektīvas savākšanas shēmas, vajadzība aktīvi iesaistīt iedzīvotājus un uzņēmumus, vajadzība pēc infrastruktūras, kas pielāgota konkrēto atkritumu sastāvam, un pēc rūpīgi izstrādātas finansēšanas sistēmas. Valstīm, kuras ir izstrādājušas efektīvas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas sistēmas, vispārējā atkritumu apsaimniekošanā kopumā veicas labāk.
- (6) Izlietotais iepakojums un bioloģiski noārdāmie sadzīves atkritumi veido lielu daļu no sadzīves atkritumiem un mājaisaimniecības un līdzīgiem atkritumiem. Tāpēc vienlaikus ir nepieciešams izskatīt ietekmi, ko rada ar šo atkritumu plūsmu apsaimniekošanu saistīto mērķu noteikšana.
- (7) Rūpniecības, komerciālie un kalnrūpniecības atkritumi ir ļoti daudzveidīgi gan sastāva, gan apjoma ziņā un ļoti atšķirīgi atkarībā no dalībvalsts ekonomiskās struktūras, tās rūpniecības vai tirdzniecības nozares struktūras, kas rada atkritumus, vai rūpnieciskā vai komerciālā blīvuma attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Tāpēc lielākajai daļai rūpniecības un kalnrūpniecības atkritumu piemērots risinājums¹⁶ ir uz rūpniecību vērsta pieeja, kurā izmanto labāko pieejamo tehnisko paņēmieni (LPTP) atsaucēs dokumentus (*BREF*), lai risinātu konkrētus jautājumus saistībā ar konkrētā atkritumu veida apsaimniekošanu. Tomēr uz izlietoto rūpniecisko un komerciālo iepakojumu turpinās attiekties Direktīvas 94/62/EK un Direktīvas 2008/98/EK prasības, tostarp to attiecīgie uzlabojumi.
- (8) Pakāpeniski līdz 2025. gadam palielinot pašreizējos mērķus attiecībā uz sadzīves atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi un pārtraucot pārstrādājamu atkritumu apglabāšanu poligonos, kas atbilst maksimāli 25 % poligonos apglabāto atkritumu, būtu jānodrošina, ka no ekonomiskā viedokļa vērtīgi atkritumi tiek pakāpeniski un efektīvi reģenerēti ar atkritumu pareizas apsaimniekošanas palīdzību un saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju. Šādā veidā būtu jānodrošina, ka vērtīgi materiāli, kas atrodami atkritumos, atgriežas atpakaļ Eiropas

¹⁶

Rūpniecības un kalnrūpniecības darbības ir iekļautas labāko pieejamo tehnisko paņēmieni (LPTP) atsaucēs dokumentos (*BREF*), kuri sagatavoti saskaņā ar Rūpniecisko emisiju direktīvu 2010/75/ES (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.) un Ieguves rūpniecības atkritumu direktīvu (2006/21/EK, OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.), kas ietver informāciju par resursu izmantošanas un atkritumu rašanās novēršanu, atkārtotu izmantošanu, pārstrādi un reģenerāciju. Pašlaik pārskatīšanā esošie *BREF* dokumenti un LPTP secinājumi, kas jāpieņem Komisijai, stiprinās šo *BREF* dokumentu ietekmi uz rūpnieciskajām darbībām, un rezultātā resursi tiks izmantoti efektīvāk un palielināsies atkritumu pārstrādes un reģenerācijas apjomi.

ekonomikā, tādējādi panākot progresu Izejvielu iniciatīvas¹⁷ īstenošanā un aprites ekonomikas izveidē.

- (9) Tiktu gūti acīmredzami vides, ekonomiskie un sociālie ieguvumi no Direktīvās 2008/98/EK, 94/62/EK un 1999/31/EK noteikto mērķu turpmākas palielināšanas attiecībā uz sadzīves atkritumu un izlietotā iepakojuma atkārtotu izmantošanu un pārstrādi, sākot no atkritumu plūsmām, ko var viegli pārstrādāt (piemēram, plastmasa, metāls, stikls, papīrs, koksne, bioatkritumi).
- (10) Ir svarīgi ievērot pienākumu izveidot dalītas savākšanas sistēmas papīram, metālam, plastmasai un stiklam, lai dalībvalstīs palielinātu atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu. Turklāt bioatkritumu dalītai savākšanai, ko ievieš ar šo priekšlikumu, vajadzētu palīdzēt novērst pārstrādājamu materiālu piesārņošanu.
- (11) Ņemot vērā atkritumu pārstrādes mērķus un šajā priekšlikumā noteiktos ierobežojumus attiecībā uz atkritumu apglabāšanu poligonos, Savienības mēroga mērķi attiecībā uz enerģijas reģenerāciju un izlietotā iepakojuma maksimālās pārstrādes mērķi, kas izklāstīti Direktīvā 94/62/EK, vairs nav vajadzīgi, un tāpēc būtu jāsvīturo.
- (12) No šajā priekšlikumā iekļautajiem mērķiem izriet, ka dalībvalstīm būtu jāatbalsta reģenerētu materiālu, piemēram, reģenerēta papīra un koksnes, izmantošana saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, lai nodrošinātu apgādi ar izejvielām un tuvinātu Eiropas Savienību “pārstrādājotai sabiedrībai” un iespēju robežās nevajadzētu atbalstīt šādu materiālu apglabāšanu poligonos vai sadedzināšanu. Dalībvalstīm nevajadzētu atbalstīt tādu atkritumu sadedzināšanu, kurus var pārstrādāt gan tehniski un ekonomiski iespējamā veidā, gan videi drošos apstākļos. Šajā kontekstā būtu jāinterpretē Direktīvas 2008/98/EK 29. apsvērums.
- (13) Šā priekšlikuma mērķis ir sniegt skaidrus norādījumus Savienības atkritumu apsaimniekošanai un šādā veidā garantēt ieguldījumu drošību dalībvalstīm un nozares pārstāvjiem. Atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju izstrādē un ieguldījumu plānošanā atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā dalībvalstīm būtu saprātīgi jāizmanto Eiropas strukturālie un investīciju fondi atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, sekmējot sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi.
- (14) Komisija ir noteikusi mērķus 2025. gadam attiecībā uz izlietotā plastmasas iepakojuma pārstrādi, ņemot vērā tehniskās iespējas, kas bija pieejamas direktīvas pārskatīšanas laikā; Komisija attiecībā uz plastmasu var ierosināt jaunus mērķa līmeņus 2030. gadam, pamatojoties uz dalībvalstu panākto progresu virzībā uz šiem mērķiem un ņemot vērā jaunus plastmasas veidus, kas tiek laisti tirgū, un jaunu pārstrādes tehnoloģiju izstrādi.
- (15) Melno metālu un alumīnija dalītai savākšanai un pārstrādei būtu ievērojamas ekonomiskās un ekoloģiskās priekšrocības, jo šādā veidā tiktu iegūts vairāk alumīnija. Tāpēc metāla iepakojuma atkārtotas izmantošanas un pārstrādes mērķis attiecībā uz šiem diviem atkritumu veidiem būtu jāiedala atsevišķos mērķos.
- (16) Dalībvalstīs pastāv lielas atšķirības atkritumu apsaimniekošanas jomā, jo īpaši attiecībā uz sadzīves atkritumiem. Lai nodrošinātu ar atkritumiem saistīto tiesību aktu labāku, savlaicīgāku un vienotāku īstenošanu un prognozētu īstenošanas nepilnības,

¹⁷

COM(2013) 442.

būtu jāievieš agrīnas brīdināšanas sistēma, lai konstatētu trūkumus un varētu rīkoties pirms pienācis mērķu sasniegšanas termiņš.

- (17) Ar Direktīvu 2008/98/EK ievieš pamata definīcijas attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu. Lai nodrošinātu lielāku konsekveni tiesību aktos par atkritumiem, definīcijas Direktīvās 94/62/EK un 1999/31/EK būtu jāaskaņo ar definīcijām Direktīvā 2008/98/EK.
- (18) Direktīvā 2008/98/EK būtu jāiekļauj sadzīves atkritumu, pārtikas atkritumu un aizbēršanai paredzēto atkritumu definīcijas un Direktīvā 1999/31/EK būtu jāiekļauj atkritumu atliku definīcija, lai precizētu šo jēdzienu piemērošanas jomu.
- (19) Dalībvalstu paziņotie statistikas dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt atbilstību tiesību aktiem par atkritumiem. Ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās ziņošanas prasības un salīdzinoši novērtējot valstu ziņošanas metodes apvienojumā ar trešo personu veiktu datu kvalitātes verifikāciju, vajadzētu uzlaboties statistikas datu kvalitātei un uzticamībai.
- (20) Preču un produktu ražotājiem vajadzētu būt atbildīgiem par radušos pēclietošanas atkritumu apsaimniekošanu. Ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ir būtiska efektīvas atkritumu apsaimniekošanas daļa, bet to efektivitāte un darbības rādītāji dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Ir nepieciešams noteikt minimālās darbības prasības, kuras piemērojamas ražotāja paplašinātai atbildībai un kuru mērķis ir internalizēt apsaimniekošanas izmaksas aprites cikla beigās saskaņā ar augstiem vides aizsardzības standartiem un stimulēt ražotājus ņemt vērā vides apsvērumus visā produkta dzīves ciklā — no izstrādes posma līdz aprites cikla beigām —, lai samazinātu izmaksas un palielinātu efektivitāti, kā arī lai nodrošinātu vienādus konkurences apstākļus un novērstu šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.
- (21) Bīstamo atkritumu pareiza apsaimniekošana joprojām rada problēmas Savienībā, un dati par to apstrādi ir nepilnīgi. Tāpēc ir nepieciešams stiprināt uzskaites un izsekojamības mehānismus, dalībvalstīs ieviešot elektroniskus reģistrus attiecībā uz bīstamajiem atkritumiem. Elektroniska datu vākšana būtu jāizmanto arī citiem atkritumu veidiem, lai vienkāršotu uzskaites veikšanu uzņēmumiem un iestādēm un uzlabotu atkritumu plūsmu uzraudzību Savienībā.
- (22) Lai nodrošinātu kritiski svarīgu izejvielu piegādes drošību un saskaņā ar Izejvielu iniciatīvu un Eiropas inovācijas partnerības izejvielu jomā¹⁸ mērķiem un uzdevumiem, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai panāktu vislabāko iespējamo to atkritumu apsaimniekošanu, kas satur ievērojamu daudzumu kritiski svarīgu izejvielu¹⁹ atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, ņemot vērā ekonomiskās un tehnoloģiskās iespējas un ieguvumus vides jomā. Šajā direktīvā ietvertie pasākumi, piemēram, sadzīves atkritumu pārstrādes mērķi un aizliegums nebīstamo atkritumu poligonos apglabāt metālus, tostarp noliektos produktos esošos metālus, atbalstīs valstu līmenī veiktos pasākumus.
- (23) Lai turpinātu atbalstīt Izejvielu iniciatīvas efektīvu īstenošanu, dalībvalstīm savos atkritumu apsaimniekošanas plānos būtu jāiekļauj valstij piemēroti pasākumi attiecībā uz to atkritumu savākšanu un reģenerāciju, kas satur ievērojamu daudzumu kritiski svarīgu izejvielu.

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>.

¹⁹ COM(2014) 297.

- (24) Ņemot vērā pārtikas izšķērdēšanas negatīvo ietekmi uz vidi, būtu jāizveido sistēma, kurā dalībvalstis salīdzināmā veidā vāc datus un ziņo par pārtikas atkritumu līmeņiem visās nozarēs, un jāpieprasa izstrādāt nacionālos pārtikas atkritumu rašanās novēršanas plānus, kuru uzdevums ir sasniegt vērienīgo mērķi līdz 2025. gadam par 30 % samazināt pārtikas atkritumus.
- (25) Veidojot nacionālās pārtikas atkritumu rašanās novēršanas programmas, dalībvalstīm būtu jānosaka prioritātes, balstoties uz atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju: rašanās novēršana, sagatavošana atkārtotai izmantošanai, pārstrāde, reģenerācija un apglabāšana. Pārtikas atkritumu gadījumā būtu rūpīgi jāizvērtē, vai un kādām pārtikas atkritumu kategorijām, ziedojumiem, kā arī agrāko pārtikas produktu iespējamai izmantošanai dzīvnieku barībā būtu jāsniedz priekšroka salīdzinājumā ar kompostēšanu, atjaunojamās enerģijas radīšanu un atkritumu apglabāšanu poligonā. Šajā novērtējumā īpaši būtu jāņem vērā ekonomiskā situācija, veselība un kvalitātes standarti, un tam vienmēr vajadzētu būt saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz pārtikas un barības nekaitīgumu un dzīvnieku veselību.
- (26) Piegružošanai, it īpaši ar plastmasas atkritumiem, ir tieša un negatīva ietekme uz vidi, un augstas sakopšanas izmaksas ir lieks ekonomiskais slogs. Īpašu pasākumu ieviešanai atkritumu apsaimniekošanas plānos, finansiālam atbalstam no ražotājiem ražotāja paplašinātas atbildības shēmu ietvaros un pienācīgai izpildes nodrošināšanai no kompetento iestāžu puses vajadzētu palīdzēt izskaust šo problēmu.
- (27) Komisijas paziņojumā "Normatīvās atbilstības un izpildes programma (*REFIT*) — rezultāti un turpmākie pasākumi"²⁰ Komisija apņemas izvērtēt, vienkāršot vai atcelt Savienības tiesību aktus, lai atvieglotu slogu uzņēmumiem, veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu. *REFIT* prioritāte ir pasākumi, lai samazinātu regulatīvo slogu maziem uzņēmumiem. Apspriedēs par 10 apgrūtinotākajiem ES tiesību aktiem MVU²¹ tiesību akti par atkritumiem tika identificēti kā joma, kurā iespēju robežās jāsamazina slogs. Reaģējot uz šo aicinājumu, un pēc detalizētākas apspriešanās ar mazajiem uzņēmumiem īpašā darbseminārā, kas notika 2013. gada 16. septembrī, būtu jāievieš vienkāršotas atļauju izsniegšanas un reģistrācijas prasības mazajiem uzņēmumiem.
- (28) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies efektīvs instruments, lai verificētu atbilstību un nodrošinātu labu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus, un tā vietā tikai atbilstības uzraudzības nolūkā izmantot statistikas datus, kurus dalībvalstis paziņo Komisijai katru gadu un kuri parāda, kad šie mērķi varētu tikt sasniegti.
- (29) Jāturpina ziņot par dažiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/53/EK²² īstenošanas aspektiem. Lai varētu labāk uzraudzīt šīs direktīvas īstenošanu, šī ziņošana būtu jāveic katru gadu.
- (30) Ticami ziņojumi par statistikas datiem attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu ir ārkārtīgi svarīgi sekmīgai īstenošanai un vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai dalībvalstīs. Tāpēc, sagatavojot ziņojumus par atbilstību mērķiem, kas

²⁰ Komisijas 2013. gada 2. oktobra paziņojums "Normatīvās atbilstības un izpildes programma (*REFIT*) — rezultāti un turpmākie pasākumi" (COM(2013) 685 final).

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_en.htm.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīva 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

noteikti tiesību aktos par atkritumiem, dalībvalstīm jāizmanto jaunākā metodika, ko izstrādājusi Komisija un dalībvalstu statistikas biroji.

- (31) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 94/62/EK, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz 3. panta 1. punktu, 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. panta 1. punktu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija risinātu visas nepieciešamās apspriedes visu laiku, kamēr notiek sagatavošanās darbi, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (32) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 2008/98/EK, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz 5. panta 2. punktu, 6. panta 2. punktu, 7. panta 1. punktu, 27. panta 1. un 4. punktu, 38. panta 1., 2. un 3. punktu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija risinātu visas nepieciešamās apspriedes visu laiku, kamēr notiek sagatavošanās darbi, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (33) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 1999/31/EK, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz 16. pantu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija risinātu visas nepieciešamās apspriedes visu laiku, kamēr notiek sagatavošanās darbi, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei. Jebkuri grozījumi pielikumos būtu jāveic saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem principiem, kas formulēti pielikumos. Šajā nolūkā attiecībā uz II pielikumu Komisijai būtu jāņem vērā II pielikumā noteiktie testēšanas un pieņemšanas kritēriju vispārīgie principi un vispārīgās procedūras, katras klases poligoniem būtu jānosaka konkrēti kritēriji un/vai testēšanas metodes un tām atbilstīgas robežvērtības, tostarp vajadzības gadījumā katrā klasē izdalot īpaša veida poligonus, ietverot pazemes krātuves. Komisijai vajadzības gadījumā divu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā būtu jāpasver iespēja pieņemt ar direktīvas pielikumiem saistītos kontroles, paraugu ņemšanas un analīzes metožu standartizācijas priekšlikumus.
- (34) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 94/62/EK īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz 12. panta 3.b punktu un 19. panta 1. punktu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²³.
- (35) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 1999/31/EK īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz 3. panta 3. punktu, 5. panta 2., 2.a un 2.b punktu, I pielikuma 3.5. punktu un II pielikuma 5. punktu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁴.
- (36) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 2008/98/EK īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz 9. panta 3. punktu, 11. panta 3.

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

punktu, 24. panta 2. punktu, 29. panta 4. punktu, 33. panta 2. punktu, 35. panta 4. punktu, 37. panta 4. punktu un 38. panta 4. punktu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁵.

- (37) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās pienācīgi pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu iesniegšana ir pamatota.
- (38) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Savienībā un tādējādi palīdzēt aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus visā Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2008/98/EK

Direktīvu 2008/98/EK groza šādi:

1) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu 1.a) punktu:

“1.a) “sadzīves atkritumi” ir atkritumi, kā noteikts VI pielikumā;”

b) pantā iekļauj šādu 4.a) un 4.b) punktu:

“4.a) “pārtikas atkritumi” ir pārtika (tostarp neēdamās daļas), kas zuduši pārtikas piegādes ķēdē, bet tā neietver pārtiku, kas novirzīta materiālai izmantošanai, piemēram, no bioloģiskām izejvielām ražoti produkti, dzīvnieku barība, vai kas nosūtīta pārdalei;

4.b) “būvniecībā un ēku nojaukšanā radušies atkritumi” ir atkritumi, kas atbilst Lēmuma 2000/532/EK pielikuma 17. nodaļā minētajām (un visos secīgajos labojumos minētajām) atkritumu kategorijām, izņemot bīstamos atkritumus un dabiskas izcelsmes materiālus, kā definēts 17 05 04. pozīcijā;”

c) pantā iekļauj šādu 15.a) punktu:

“15.a) “materiālu reģenerācija” ir jebkāda reģenerācijas darbība, izņemot enerģijas reģenerāciju, un atkritumu pārstrāde materiālos, ko paredzēts izmantot kā kurināmo;”

d) pantā iekļauj šādu 17.a) punktu:

“17.a) “aizbēršana” ir jebkurš no šiem reģenerācijas veidiem:

²⁵

Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

i) reģenerācija, kad atkritumi tiek izmantoti izraktās zonās, piemēram, pazemes raktuvēs vai grantsbedrēs nogāzes izlīdzināšanai, drošības vai inženiertehniskām vajadzībām ainavas veidošanā;

ii) reģenerācija, kad atkritumus izmanto būvniecībā, karjeru un raktuvju nostiprināšanā, rekultivācijā, meliorācijā vai ainavu veidošanā un kad atkritumi aizstāj materiālus, kuri nav atkritumi, kas citādi tiktu izmantoti šim mērķim;”

e) pantā iekļauj šādu 20.a) punktu:

“20 a) "mazie uzņēmumi" ir uzņēmumi, kuri nodarbina mazāk par 250 personām un kuru gada apgrozījums nepārsniedz EUR 50 miljonus vai kopējā gada bilance nepārsniedz EUR 43 miljonus.”;

2) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu e) apakšpunktu:

“e) visi citi nosacījumi, kas jāievēro attiecībā uz konkrētām vielām vai priekšmetiem un kas paredzēti saskaņā ar 2. punktu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar ko nosaka kritērijus, kas jāievēro attiecībā uz konkrētām vielām un priekšmetiem, lai tos varētu uzskatīt par blakusproduktiem un nevis atkritumiem, kas minēti 3. panta 1. punktā.”;

3) direktīvas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, kas attiecas uz 1. punktā izklāstīto kritēriju pieņemšanu un precizē tos atkritumu veidus, kuriem piemēro šādus kritērijus. Atkritumu beigu stadijas īpašie kritēriji būtu jāapsver, cita starpā, vismaz attiecībā uz granulātiem, papīru, stiklu, metālu, riepām, tekstilmateriāliem un bioatkritumiem.”;

4) direktīvas 6. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Atkritumi, kas vairs nav atkritumi saskaņā ar 1. un 2. punktu, uzskata par pārstrādātiem to mērķu izpildes aprēķināšanai, kas paredzēti šajā direktīvā, Direktīvās 94/62/EK, 2000/53/EK, 2006/66/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/19/ES*, ja vien materiālus ir paredzēts izmantot kā kurināmo vai, izņemot granulātus, kas iegūti no būvniecības un nojaukšanas atkritumiem, aizbēršanai.”;

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīva 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

5) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu attiecībā uz tā atkritumu saraksta atjaunošanu, kurš izveidots ar Lēmumu 2000/532/EK.”;

b) panta 5. punktu svītro;

6) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā iekļauj šādu pirmo daļu:

“1.a Ražotāja paplašināta atbildība ir ražotāja fiziska un/vai finansiāla atbildība par produktu, kas tiek attiecināta uz produkta dzīves cikla pēclietošanas posmu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai rosinātu tādu produktu izstrādi, kas mazina to ietekmi uz vidi un atkritumu rašanos ražošanas un produktu tālākas izmantošanas gaitā, ar nosacījumu, ka šādi pasākumi neizkropļo iekšējo tirgu.

Minētie pasākumi ietver pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt tādu produktu izstrādi, ražošanu un pārdošanu, kas piemēroti vairākkārtējai lietošanai, ir tehniski izturīgi un kas, kļuvuši par atkritumiem, ir piemēroti atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, tādējādi sekmējot atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pareizu īstenošanu. Attiecībā uz pasākumiem ņem vērā produktu radīto ietekmi visā to aprites ciklā.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Izstrādājot un piemērojot ražotāja paplašinātu atbildību, dalībvalstis ievēro minimālās prasības, kas noteiktas VII pielikumā.”;

7) direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Atkritumu rašanās novēršana

1. Dalībvalstis veic atbilstošus atkritumu rašanās novēršanas pasākumus.

2. Katru gadu Eiropas Vides aģentūra publicē pārskatu, kas parāda atkritumu radīšanas novēršanā panākto progresu katrā dalībvalstī un Eiropas Savienībā kopumā, tostarp par atkritumu rašanās atsaistīšanu no ekonomiskās izaugsmes.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai novērstu pārtikas atkritumu rašanos visā pārtikas piegādes ķēdē. Ar pasākumiem jācenšas nodrošināt, ka atkritumi pārtikas ražošanas, mazumtirdzniecības/izplatīšanas, ēdināšanas/viesmīlības un mājāsaimniecību sektoros laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2025. gada 31. decembrim samazinās vismaz par 30 %.

Komisija līdz 2017. gada 31. decembrim pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu vienotus nosacījumus dalībvalstu veikto pārtikas atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanas uzraudzībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

8) direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu: “a) vēlākais līdz 2020. gada 1. janvārim pārstrādāto un atkārtotai izmantošanai sagatavoto sadzīves atkritumu apjomu palielina vismaz līdz 50 % no svara;”

ii) punktam pievieno šādu c) apakšpunktu:

“c) vēlākais līdz 2030. gada 1. janvārim pārstrādāto un atkārtotai izmantošanai sagatavoto sadzīves atkritumu apjomu palielina vismaz līdz 70 % no svara;”

b) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu vienotu 2. punkta b) apakšpunktā noteikto mērķu īstenošanu attiecībā uz aizbēršanu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 2. punkta a) un c) apakšpunktā noteiktie mērķi, tādu atkritumu svaru, kas sagatavoti atkārtotai izmantošanai un pārstrādāti, uzskata par tādu atkritumu svaru, ko ievadīja galīgajā sagatavošanā atkārtotai izmantošanai vai pārstrādē, atskaitot to materiālu svaru, kas tika atdalīti šī procesa gaitā piemaisījumu dēļ un kas jāapglabā vai kam jāveic citas reģenerācijas darbības.

Tomēr, ja izmestie materiāli veido 2 % vai mazāk no šajā procesā izmantoto atkritumu svara, tad ar atkārtotai izmantošanai sagatavoto vai pārstrādāto atkritumu svaru saprot to atkritumu svaru, kas nodoti galīgajai sagatavošanai nolūkā tos atkārtoti izmantot vai galīgajai pārstrādei.

5. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegts 2. punkta b) apakšpunktā noteiktais mērķis, tādu atkritumu svaru, kas sagatavoti atkārtotai izmantošanai, pārstrādāti vai pakļauti materiālu reģenerācijai, uzskata par tādu atkritumu svaru, kas ievadīti galīgajā sagatavošanā atkārtotai izmantošanai, pārstrādē un citu materiālu reģenerācijā, atskaitot to materiālu svaru, kas piemaisījumu dēļ tika atdalīti no galīgās sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes vai reģenerācijas un kas jāapglabā vai kam jāveic citas reģenerācijas darbības.

Tomēr, ja izmestie materiāli veido 2 % vai mazāk no šajā procesā izmantoto atkritumu svara, tad ar atkārtotai izmantošanai sagatavoto vai pārstrādāto atkritumu svaru saprot to atkritumu svaru, kas nodoti galīgajai sagatavošanai nolūkā tos atkārtoti izmantot vai galīgajai pārstrādei.”;

9) direktīvā iekļauj šādu 11.a pantu:

"11.a pants

Agrinās brīdināšanas sistēma

1. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras atbalstu publicē šādus ziņojumus:

- a) 2017. gadā — ziņojumu par 11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu;
- b) 2022. gadā — ziņojumu par 9. panta 3. punktā noteikto mērķu sasniegšanu;
- c) 2027. gadā — ziņojumu par 11. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- (a) aplēses par to, kā katra dalībvalsts sasniegs mērķus;
- (b) novērtējumu par laiku, kas katrai dalībvalstij būs vajadzīgs mērķu sasniegšanai, un
- (c) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķus varētu nesasniegt attiecīgajos termiņos, kā arī atbilstīgus ieteikumus.

Vajadzības gadījumā ziņojumos var ietvert informāciju par tādu prasību īstenošanu, kas noteiktas papildus 1. punktā uzskaitītajām prasībām.

3. Sešu mēnešu laikā pēc Komisijas ziņojuma publicēšanas dienas tās dalībvalstis, kuras varētu nesasniegt mērķus, iesniedz Komisijai atbilstības nodrošināšanas plānu, kurā detalizēti uzskaitīti pasākumi, kurus tās plāno veikt minēto mērķu sasniegšanai. Atbilstības nodrošināšanas plānā ņem vērā Komisijas ieteikumus, kuri minēti 2. punkta c) apakšpunktā, pasākumus, kuri norādīti Direktīvas 2008/98/EK VIII pielikumā, vai jebkurus citus piemērotus pasākumus. Tajā nosaka atbilstības panākšanai paredzēto laiku.

4. Iesniedzot atbilstības nodrošināšanas plānu saistībā ar ziņojumu, ko Komisija sagatavojusi saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis var lūgt pagarināt termiņu, kas noteikts 11. panta 2. punkta a) apakšpunktā, bet ne ilgāk kā uz trim gadiem.

Ja Komisija neiebilst pret atbilstības nodrošināšanas plānu piecu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas, pagarinājuma pieprasījumu uzskata par pieņemtu.

Iebildumu gadījumā Komisija divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemtas Komisijas piezīmes, pieprasa attiecīgajai dalībvalstij iesniegt pārskatītu atbilstību plānu.

Komisija novērtē pārskatīto atbilstības nodrošināšanas plānu divu mēnešu laikā no tā saņemšanas brīža un rakstiski apstiprina vai noraida pagarinājuma pieprasījumu. Ja Komisija nav reaģējusi minētajā termiņā, pagarināšanas lūgumu uzskata par apstiprinātu.”;

10) direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu:

"17. pants

Bīstamo atkritumu kontrole

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bīstamo atkritumu ražošanu, savākšanu un transportēšanu, kā arī uzglabāšanu un apstrādi veic tādos apstākļos, kuri nodrošina vides un cilvēka veselības aizsardzību, lai ievērotu 13. pantā noteiktos principus, tostarp veic pasākumus, lai panāktu bīstamo atkritumu izsekojamību no ražošanas līdz pat galamērķim un kontroli ar nolūku ievērot 35. un 36. panta prasības.

Šajā nolūkā dalībvalstis izmanto informāciju, kas darīta pieejama kompetentajām iestādēm un kas ievākta saskaņā ar 35. pantu.”;

11) direktīvas 22. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Lai samazinātu atkritumu piesārņošanu, dalībvalstis vēlākais līdz 2025. gadam nodrošina bioatkritumu dalītu vākšanu.

Komisija izvērtē bioatkritumu apsaimniekošanu, lai vajadzības gadījumā iesniegtu priekšlikumu. Novērtējumā pārbauda iespēju noteikt minimālās prasības bioatkritumu apsaimniekošanai un kvalitātes kritērijus šo atkritumu kompostam un digestātam, lai nodrošinātu cilvēku veselības un vides aizsardzību augstā līmenī.”;

12) direktīvas 24. pantu aizstāj ar šādu:

"24. pants

Atbrīvojums no prasības iegūt atļauju

Dalībvalstis no 23. panta 1. punktā uzskaitītajām prasībām var atbrīvot uzņēmumus attiecībā uz šādām darbībām:

- a) nebīstamu atkritumu savākšana;
- b) nebīstamu atkritumu pārvadāšana;
- c) pašu saražoto nebīstamo atkritumu apglabāšana ražošanas vietā vai
- d) atkritumu reģenerācija.”;

13) direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

"26. pants

Reģistrēšana

1. Ja uz turpmāk uzskaitītajām personām neattiecas prasības iegūt atļauju, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde reģistrē:

- a) uzņēmumus, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu;
- b) tirgotājus vai starpniekus;
- c) uzņēmumus, uz ko attiecas atbrīvojumi no prasībām iegūt atļauju saskaņā ar 24. pantu.

Kad vien iespējams, administratīvā sloga samazināšanas nolūkā kompetento iestāžu uzskaites datus izmanto, lai iegūtu ar šo reģistrācijas procesu saistīto informāciju.

2. Dalībvalstis var atbrīvot no 1. punktā noteiktās prasības mazos uzņēmumus, kas savāc un/vai pārvadā ļoti nelielus daudzumus nebīstamo atkritumu.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai noteiktu, kā ir jānosaka ļoti nelielu daudzumu robežvērtība. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

14) direktīvas 27. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem paredz minimālos tehniskos standartus apstrādes darbībām, kam saskaņā ar 23. pantu vajadzīga atļauja, ja ir pierādījumi, ka no šādiem minimālajiem standartiem tiks gūts labums cilvēka veselības un vides aizsardzības ziņā.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem nosaka minimālos standartus darbībām, kas jāreģistrē atbilstīgi 26. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam, ja ir pierādījumi, ka no šādiem minimālajiem standartiem tiks gūts labums cilvēka veselības un vides aizsardzības ziņā vai tie ļaus izvairīties no iekšējā tirgus traucējumiem.”;

15) direktīvas 28. pantu groza šādi:

a) 3. punkta b) apakšpunktu groza šādi:

“b) spēkā esošās atkritumu savākšanas sistēmas un svarīgākās apglabāšanas un reģenerācijas iekārtas, tostarp jebkādi īpaši ar atkritumellām, bīstamiem atkritumiem, atkritumiem, kas satur ievērojamu daudzumu kritisko izejvielu vai atkritumu plūsmām saistīti pasākumi, uz ko attiecas konkrēti Savienības tiesību akti”;

b) panta 3. punktam pievieno šādu f) apakšpunktu:

“f) pasākumi, lai apkarotu piegružošanu.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atkritumu apsaimniekošanas plāni atbilst atkritumu apsaimniekošanas plānošanas prasībām, kas noteiktas Direktīvas 94/62/EK 14. pantā, šīs direktīvas 11. panta 2. punktā un Direktīvas 1999/31/EK 5. pantā.”;

16) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā pievieno šādu teikumu:

"Dalībvalstis savās programmās iekļauj īpašus pasākumus, kuru mērķis ir samazināt pārtikas atkritumu rašanos, kā noteikts šīs direktīvas 9. panta 3. punktā.";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu rādītājus attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanas pasākumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.";

17) direktīvas 33. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu formātu, kādā paziņo informāciju par minēto plānu un programmu pieņemšanu un būtiskiem to grozījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.";

18) direktīvas 35. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Direktīvas 23. panta 1. punktā minētie uzņēmumi, atkritumu radītāji un uzņēmumi, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu, vai kas darbojas kā atkritumu tirgotāji vai starpnieki, hronoloģiski reģistrē atkritumu daudzumu, īpašības, izcelsmi un attiecīgā gadījumā galamērķi, savākšanas biežumu, transporta veidu un paredzamo atkritumu apstrādes metodi, un dara šo informāciju pieejamu kompetentajām iestādēm:

a) par bīstamiem atkritumiem minēto informāciju dara pieejamu katru gadu līdz 31. decembrim;

b) par nebīstamiem atkritumiem minēto informāciju dara pieejamu pēc kompetentās iestādes pieprasījuma.";

b) pievieno šādu 4. punktu:

"4. Dalībvalstis izveido elektronisku reģistru vai saskaņotus reģistrus, lai reģistrētu datus par bīstamiem atkritumiem un vajadzības gadījumā citām atkritumu plūsmām, aptverot visu attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju. Dalībvalstis izmanto datus par atkritumiem, ko tām paziņojuši rūpniecības uzņēmumi Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārnese reģistrā, kurš ieviests ar Regulu (EK) Nr. 166/2006**.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu minimālos nosacījumus attiecībā uz šādu reģistru darbību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.";

** Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Regula (EK) Nr. 166/2006 par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārnese reģistra ieviešanu un Padomes Direktīvu 91/689/EEK un 96/61/EK grozīšanu (OV L 033, 4.2.2006., 1. lpp.).

19) direktīvas 36. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu atkritumu pamešanu, izgāšanu un nekontrolētu apsaimniekošanu, tostarp piegružošanu.";

20) direktīvas 37. pantu aizstāj ar šādu:

"37. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis katru gadu Komisijai elektroniski nosūta datus par 9. panta 3. punkta, 11. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 11. panta 2. punkta b) apakšpunkta un 11. panta 2. punkta c) apakšpunkta īstenošanu, turklāt minētos datus tās nosūta līdz tā gada 31. decembrim, kas seko gadam, par kuru vākti dati. Datus nosūta formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 6. punktu. Pirmo ziņojumu iesniedz par laikposmu no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim.

2. Ja atkritumus sūta uz citu dalībvalsti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai, pārstrādātu vai materiālu citādi reģenerētu, tos drīkst ierēķināt tikai tās dalībvalsts mērķu izpildē, kurā tie savākti 1. punktā minēto ziņojumu sagatavošanai.

3. Atkritumus, kuri no Savienības eksportēti sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, attiecībā uz 11. panta 2. punktā noteikto mērķu izpildi ierēķina tikai tad, ja eksportētājs var atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1013/2006 pierādīt, ka apstrāde notikusi ārpus Savienības atbilstīgi nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi prasībām, kuras izklāstītas attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.

4. Lai verificētu atbilstību 11. panta 2. punkta b) apakšpunktam, aizbēršanai izmantoto atkritumu apjomu paziņo atsevišķi no to atkritumu apjoma, ko sagatavo atkārtotai izmantošanai vai pārstrādā, vai izmanto citās materiāla reģenerācijas darbībās. Atkritumu pārstrādi materiālos, ko izmanto aizbēršanai, ziņojumā uzrāda kā aizbēršanai izmantotus atkritumus.

5. Datus, ko dalībvalsts paziņojusi saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu, un tos verificē neatkarīgā trešā puse.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros noteikti vienoti nosacījumi attiecībā uz kārtību, kādā verificē atbilstību 9. panta 3. punktā, 11. panta 2. punkta a) apakšpunktā, 11. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 11. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem mērķiem, attiecībā uz šiem mērķiem iesniedzamo datu paziņošanas formāts un minimālie nosacījumi trešās puses veiktai verifikācijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.";

21) direktīvas 38. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai precizētu, kā II pielikuma R1 punktā minēto formulu piemēro sadedzināšanas iekārtām. Var ņemt vērā vietējos klimatiskos apstākļus, piemēram, lielu aukstumu un vajadzību pēc apkures, ciktāl tie ietekmē tās enerģijas apjomus, ko tehniski var izmantot vai saražot elektroenerģijas, apsildes, dzesēšanas vai darba tvaika veidā. Var arī ņemt vērā vietējos apstākļus tālākajos reģionos, kā atzīts Līguma 299. panta 2. punkta ceturtajā daļā, un 1985. gada Spānijas un Portugāles Pievienošanās akta 25. pantā minētajās teritorijās.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai grozītu I–V pielikumu, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību.";

c) pievieno šādu 3. un 4. punktu:

"3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, kuri vajadzīgi VII un VIII pielikuma grozīšanai. 4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai pārskatītu VI pielikumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.";

22) iekļauj šādu 38.a pantu:

"38.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Uz neierobežotu laiku pēc [ierakstīt šīs pārskatītās redakcijas stāšanās spēkā datumu] Komisiju pilnvaro pieņemt 5. panta 2. punktā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 27. panta 1. punktā, 27. panta 4. punktā, 38. panta 1. punktā, 38. panta 2. punktā un 38. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punktā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 27. panta 1. punktā, 27. panta 4. punktā, 38. panta 1. punktā, 38. panta 2. punktā un 38. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu, 6. panta 2. punktu, 7. panta 1. punktu, 27. panta 1. punktu, 27. panta 4. punktu, 38. panta 1. punktu, 38. panta 2. punktu un 38. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.";

23) direktīvas 39. pantu aizstāj ar šādu:

"39. pants

Komiteju procedūra

1. Direktīvas 9. panta 3. punkta, 11. panta 3. punkta, 24. panta 2. punkta, 29. panta 4. punkta, 33. panta 2. punkta, 35. panta 4. punkta, 37. panta 4. punkta un 38. panta 4. punkta vajadzībām Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota, lai Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai un īstenotu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē ***.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

*** Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).";

24) saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu pievieno VI, VII un VIII pielikumu.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 94/62/EK

Direktīvu 94/62/EK groza šādi:

1) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā svītro šādu tekstu:

"Komisija attiecīgi izvērtē un vajadzības gadījumā pārskata I pielikumā ietvertos piemērus, kas ilustrē iepakojuma definīciju. Pirmām kārtām to dara attiecībā uz šādiem priekšmetiem: CD un videokasešu apvalki, puķu podi, ar elastīgu materiālu aptītas tūbiņas un cilindri, pašlīmējošo etiķešu aizsargpapīrs un iesaiņojamais papīrs. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. "Izlietotais iepakojums" ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK* 3. panta 1. punktā sniegtā atkritumu definīcija.";

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

c) panta 3.–10. punktu svītro;

d) pievieno šādu 13. punktu:

"13. Piemēro "atkritumu", "sadzīves atkritumu", "bīstamu atkritumu", "atkritumu rašanās novēršanas", "sagatavošanas atkārtotai izmantošanai", "atkārtotas izmantošanas", "reģenerācijas", "pārstrādes", "apglabāšanas", "atkritumu apsaimniekošanas", "atkritumu radītāja" un "atkritumu īpašnieka" definīcijas, kas sniegtas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā.";

2) pievieno šādu 3.a pantu:

"3.a pants

I pielikuma grozīšana

"Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai grozītu I pielikumā iekļauto ilustratīvo piemēru sarakstu.";

3) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu: "Sagatavošana atkārtotai izmantošanai, pārstrāde vai reģenerācija";

b) panta 1. punktā pievieno šādu f) un k) apakšpunktu:

"f) līdz 2020. gada beigām panāk, ka vismaz 60 svara % no visa izlietotā iepakojuma sagatavo atkārtotai izmantošanai un pārstrādā;

g) saistībā ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi līdz 2020. gada beigām panāk, ka ir izpildīti šādi minimālie mērķi attiecībā uz materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:

i) 45 svara % attiecībā uz plastmasu;

ii) 50 svara % attiecībā uz koku;

iii) 70 svara % attiecībā uz melno metālu;

- iv) 70 svara % attiecībā uz alumīniju;
 - v) 70 svara % attiecībā uz stiklu;
 - vi) 85 svara % attiecībā uz papīru un kartonu;
- h) līdz 2025. gada beigām panāk, ka vismaz 70 svara % no visa izlietotā iepakojuma sagatavo atkārtotai izmantošanai un pārstrādā;
- i) saistībā ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi līdz 2025. gada beigām panāk, ka ir izpildīti šādi minimālie mērķi attiecībā uz materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:
- i) 60 svara % attiecībā uz plastmasu;
 - ii) 65 svara % attiecībā uz koku;
 - iii) 80 svara % attiecībā uz melno metālu;
 - iv) 80 svara % attiecībā uz alumīniju;
 - v) 80 svara % attiecībā uz stiklu;
 - vi) 90 svara % attiecībā uz papīru un kartonu;
- j) līdz 2030. gada beigām panāk, ka vismaz 80 svara % no visa izlietotā iepakojuma sagatavo atkārtotai izmantošanai un pārstrādā;
- k) saistībā ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi līdz 2030. gada beigām panāk, ka ir izpildīti šādi minimālie mērķi attiecībā uz materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:
- i) 80 svara % attiecībā uz koku;
 - ii) 90 svara % attiecībā uz melno metālu;
 - iii) 90 svara % attiecībā uz alumīniju;
 - iv) 90 svara % attiecībā uz stiklu;
- c) iekļauj šādu 1.a punktu:
- "1.a Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 6. panta 1. punkta a)–k) apakšpunktā noteiktie mērķi, ar atkārtotai izmantošanai sagatavoto vai pārstrādāto atkritumu svaru saprot starpību starp to atkritumu svaru, kas nodoti galīgajai sagatavošanai nolūkā tos atkārtoti izmantot vai galīgajai pārstrādei, un visu to materiālu svaru, kas izmesti minētā procesa laikā tādēļ, ka tajos bijuši piemaisījumi, un kas jāapglabā vai jāreģenerē citā veidā.
- Tomēr, ja izmestie materiāli veido 2 % vai mazāk no šajā procesā izmantoto atkritumu svara, tad ar atkārtotai izmantošanai sagatavoto vai pārstrādāto atkritumu svaru saprot to atkritumu svaru, kas nodoti galīgajai sagatavošanai nolūkā tos atkārtoti izmantot vai galīgajai pārstrādei.";
- d) iekļauj šādu 1.b punktu:
- "1.b Ja iepakojums sastāv no dažādiem materiāliem, 6. panta 1. punkta f)–k) apakšpunktā izklāstīto mērķu izpildes aprēķinā ņem vērā katru materiālu atsevišķi.";
- e) panta 3., 5., 8. un 9. punktu svītrot;
- f) pievieno šādu 12. punktu:

"12. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai rosinātu tāda iepakojuma izstrādi, kas mazina tā ietekmi uz vidi un atkritumu rašanos ražošanas un produktu tālākas izmantošanas gaitā, ar nosacījumu, ka šādi pasākumi neizkropļo iekšējo tirgu un netraucē citām dalībvalstīm panākt atbilstību šai direktīvai.

Minētie pasākumi ietver pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt tāda iepakojuma izstrādi, ražošanu un pārdošanu, kas piemērots vairākkārtējai lietošanai, ir tehniski izturīgs un kas, kļuvis par atkritumiem, ir piemērots atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, tādējādi sekmējot atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pareizu īstenošanu. Attiecībā uz pasākumiem ņem vērā iepakojuma radīto ietekmi visā tā aprites ciklā.";

4) iekļauj šādu 6.a pantu:

"6.a pants

Agrinās brīdināšanas sistēma

1. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras atbalstu publicē šādus ziņojumus:

- (a) 2017. gadā – ziņojumu par 6. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu;
- (b) 2022. gadā – ziņojumu par 6. panta 1. punkta h) un i) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu;
- (c) 2027. gadā – ziņojumu par 6. panta 1. punkta j) un k) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- (a) aplēses par to, kā katra dalībvalsts sasniegs mērķus;
- (b) novērtējumu par laiku, kas katrai dalībvalstij būs vajadzīgs mērķu sasniegšanai;
- (c) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķus varētu nenasniegt attiecīgajos termiņos, kā arī atbilstīgus ieteikumus.

Vajadzības gadījumā ziņojumos var ietvert informāciju par tādu prasību īstenošanu, kas noteiktas papildus 1. punktā uzskaitītajām prasībām.

3. Sešu mēnešu laikā pēc Komisijas ziņojuma publicēšanas dienas tās dalībvalstis, kuras varētu nenasniegt mērķus, iesniedz Komisijai atbilstības nodrošināšanas plānu, kurā detalizēti uzskaitīti pasākumi, kurus tās plāno veikt minēto mērķu sasniegšanai. Atbilstības nodrošināšanas plānā ņem vērā Komisijas ieteikumus, kuri minēti 2. punkta c) apakšpunktā, pasākumus, kuri norādīti Direktīvas 2008/98/EK VIII pielikumā, vai jebkurus citus piemērotus pasākumus. Tajā nosaka atbilstības panākšanai paredzēto laiku.

5) direktīvas 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai noteiktu nosacījumus, kuriem iestājoties, 1. punktā minētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz pārstrādātajiem materiāliem un uz produktu apriti kontrolētas slēgtās ķēdes ietvaros, kā arī iepakojuma veidus, uz kuriem neattiecas 1. punkta trešajā ievilkumā paredzētās prasības.";

6) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu: "Informācijas sistēmas un ziņošana";

b) panta 3. punktu svītrot;

c) iekļauj šādu 3.a–3.d punktu:

"3.a Dalībvalstis katru gadu Komisijai elektroniski nosūta datus par 6. panta 1. punkta a)–k) apakšpunkta īstenošanu, turklāt minētos datus tās nosūta līdz tā gada 31. decembrim, kas seko gadam, par kuru vākti dati. Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no [ierakstīt šī grozošā akta stāšanās spēkā gadu + 1 gads] 1. janvāra līdz [ierakstīt šī grozošā akta stāšanās spēkā gadu + 1 gads] 31. decembrim.

3.b Ja atkritumus sūta uz citu dalībvalsti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai, pārstrādātu vai materiālu citādi reģenerētu, tos drīkst ierēķināt tikai tās dalībvalsts mērķu izpildē, kurā tie savākti 1. punktā minēto ziņojumu sagatavošanai.

3.c Izlietoto iepakojumu, kas no Savienības eksportēts sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, attiecībā uz 6. panta 1. punkta a)–k) apakšpunktā noteikto mērķu izpildi ierēķina tikai tad, ja eksportētājs var atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1013/2006 pierādīt, ka apstrāde notikusi ārpus Savienības atbilstīgi nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi prasībām, kuras izklāstītas attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.

3.d Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros noteikti vienoti nosacījumi attiecībā uz kārtību, kādā verificē atbilstību 6. panta 1. punkta a)–k) apakšpunktā minētajiem mērķiem, attiecībā uz šiem mērķiem iesniedzamo datu paziņošanas formāts un vienoti nosacījumi trešās puses veiktai verifikācijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.";

d) panta 5. punktu svītrot;

7) direktīvas 17. pantu svītrot;

8) direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai identifikācijas sistēmu, kas minēta 8. panta 2. punktā un 10. panta otrās daļas sestajā ievilkumā, pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuri vajadzīgi, lai noteiktu 12. panta 3.d punktā minētos paziņošanas formātus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.";

9) direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu:

"20. pants

Īpaši pasākumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, kuri vajadzīgi, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz inertiem iepakojuma materiāliem, kas Savienībā laisti tirgū ļoti nelielos apjomos (t. i., apmēram 0,1 svara %), medicīnas ierīču un farmaceitisko produktu primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksusa iepakojumu.";

10) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu:

"21. pants

Komiteju procedūra

1. Direktīvas 12. panta 3.b punkta un 19. panta 1. punkta vajadzībām Komisijai palīdz Komiteja, kas ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu izveidota, lai Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai un īstenotu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ** nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

** Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).";

11) pievieno jaunu 21.a pantu:

"21.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Uz neierobežotu laiku pēc [ierakstīt šīs pārskatītās redakcijas stāšanās spēkā datumu] Komisiju pilnvaro pieņemt 1. panta 1. punktā, 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 1. punktā, 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 1. panta 1. punktu, 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem."

3. pants

Grozījumi Direktīvā 1999/31/EK

Direktīvu 1999/31/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

Piemēro "atkritumu", "sadzīves atkritumu", "bīstamu atkritumu", "reģenerācijas", "pārstrādes", "apglabāšanas", "atkritumu radītāja" un "atkritumu īpašnieka" definīcijas, kas sniegtas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK* 3. pantā.";

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

b) iekļauj šādu aa) punktu:

aa) "atkritumu atlikas" ir atkritumi, kuri rodas reģenerācijas, tostarp pārstrādes, rezultātā un kuru turpmāka reģenerācija vairs nav iespējama, un kuri ir jāapglabā;"

c) panta b), c) un n) punktu svītrot;

d) panta d) punktu aizstāj ar šādu:

"d) "nebīstami atkritumi" nozīmē atkritumus, uz kuriem neattiecas Direktīvā 2008/98/EK sniegtā bīstamu atkritumu definīcija;"

e) panta m) punktu aizstāj ar šādu:

"bioloģiski sadalāmi atkritumi" nozīmē koksnes, pārtikas un dārza atkritumus, un papīra un kartona atkritumus, kā arī jebkurus citus atkritumus, kas var sadalīties anaerobi vai aerobi;"

2) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) pievieno šādus 2.a, 2.b un 2.c punktus:

"2.a Līdz 2025. gada 1. janvārim dalībvalstis nebīstamiem atkritumiem paredzētos poligonos nepieņem šādus atkritumus: pārstrādājamus atkritumus, piemēram, plastmasu, metālu, stiklu, papīru un kartonu, un citu veidu bioloģiski sadalāmus atkritumus.

2.b Sākot ar 2025. gada 1. janvāri, dalībvalstis nebīstamiem atkritumiem paredzētos poligonos nepieņem atkritumus, ja to apjoms konkrētajā gadā pārsniedz 25 % no iepriekšējā gadā radušos sadzīves atkritumu kopējā apjoma.

2.c Līdz 2030. gada 1. janvārim dalībvalstis tiecas nebīstamiem atkritumiem paredzētos poligonos pieņemt tikai atkritumu atlikas, lai uz šādiem poligoniem nogādātais kopējais atkritumu apjoms nepārsniegtu 5 % no iepriekšējā gadā radušos sadzīves atkritumu kopējā apjoma. Komisija šo mērķi pārskata līdz 2025. gadam un, ja vajadzīgs, iesniedz leģislatīva akta priekšlikumu, kurā būtu paredzēts juridiski saistošs mērķis par poligonos apglabājamo atkritumu apjomu samazināšanu līdz 2030. gadam.

2.d Sadzīves atkritumus dalībvalstis nepieņem apglabāšanai inertiem atkritumiem paredzētos poligonos.

Komisija novērtē iespēju līdz 2018. gadam panākt to, lai būtu ieviesti ierobežojumi attiecībā uz tādu atkritumu apglabāšanu inertiem atkritumiem paredzētos poligonos, kuri nav atkritumu atlikas, sagatavo ziņojumu, kurā tā izklāsta savus secinājumus, un attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīva akta priekšlikumu.";

3) iekļauj šādu 5.a pantu:

"5.a pants

Agrīnās brīdināšanas sistēma

1. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras atbalstu publicē šādus ziņojumus:

- a) 2022. gadā – ziņojumu par 5. panta 2.a punkta a) apakšpunktā un 5. panta 2.b punkta a) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu;

- b) 2027. gadā – ziņojumu par 5. panta 2.a punkta b) apakšpunktā un 5. panta 2.b punkta b) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) aplēses par to, kā katra dalībvalsts sasniegs mērķus;
- b) novērtējumu par laiku, kas katrai dalībvalstij būs vajadzīgs mērķu sasniegšanai;
- c) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķus varētu nesasnēgt attiecīgajos termiņos, kā arī atbilstīgus ieteikumus.

Vajadzības gadījumā ziņojumos var ietvert informāciju par tādu prasību īstenošanu, kas noteiktas papildus 1. punktā uzskaitītajām prasībām.

3. Sešu mēnešu laikā pēc Komisijas ziņojuma publicēšanas dienas tās dalībvalstis, kuras varētu nesasnēgt mērķus, iesniedz Komisijai atbilstības nodrošināšanas plānu, kurā detalizēti uzskaitīti pasākumi, kurus konkrētā dalībvalsts plāno veikt minēto mērķu sasniegšanai. Atbilstības nodrošināšanas plānā ņem vērā Komisijas ieteikumus, kuri minēti 2. punkta c) apakšpunktā, pasākumus, kuri norādīti Direktīvas 2008/98/EK VIII pielikumā, vai jebkurus citus piemērotus pasākumus. Tajā nosaka atbilstības panākšanai paredzēto laiku.";

4) direktīvas 11. panta 2. punkta otro daļu svītrot;

5) direktīvas 12. panta c) punktu groza šādi:

"c) kontroles un monitoringa procedūru analītisko darbību kvalitātes kontroli un/vai 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās analīzes veic kompetentas laboratorijas, kuras ir akreditētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008²⁶.";

6) direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu:

"15. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis katru gadu Komisijai elektroniski nosūta datus par 5. panta 2., 2.a un 2.b punktā minēto pienākumu un mērķu īstenošanu, turklāt minētos datus tās nosūta līdz tā gada 31. decembrim, kas seko gadam, par kuru vākti dati. Datus nosūta formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 3. punktu. Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no [ierakstīt šī grozošā akta stāšanās spēkā gadu + 1 gads] 1. janvāra līdz [ierakstīt šī grozošā akta stāšanās spēkā gadu + 1 gads] 31. decembrim.

2. Datus par 5. panta 2. punktā minēto mērķu īstenošanu dalībvalstis paziņo līdz 2025. gada 1. janvārim.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros noteikti vienoti nosacījumi attiecībā uz kārtību, kādā verificē atbilstību 5. panta 2., 2.a un 2.b punktā minētajiem mērķiem, attiecībā uz šiem mērķiem iesniedzamo datu paziņošanas formāts un minimālie nosacījumi trešās puses veiktai verifikācijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 17. panta 2. punktā minēto procedūru.

²⁶

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regula (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

4. Datus, ko dalībvalsts paziņojusi saskaņā ar 1. un 2. punktu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu, un tos verificē neatkarīgā trešā puse.

7) direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu:

"16. pants

Pielikumu grozījumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 17.a pantu tādu grozījumu veikšanai, kas vajadzīgi, lai pielikumus pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai.";

8) direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu:

"17. pants

Komiteju procedūra

1. Direktīvas 3. panta 3. punkta, 5. panta 2. punkta, 5. panta 2.a punkta, 5. panta 2.b punkta, I pielikuma 3.5. punkta un II pielikuma 5. punkta vajadzībām Komisijai palīdz Komiteja, kas ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu izveidota, lai Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai un īstenotu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011** nozīmē. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

** Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).";

9) pievieno jaunu 17.a pantu:

"17.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 16. pantā minētos deleģētos aktus tiek piešķirtas Komisijai uz nenoteiktu laiku no šī grozošā akta spēkā stāšanās dienas [ierakstīt šī grozošā akta stāšanās spēkā datumu].

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 16. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 16. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā

laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem."

4. pants

Grozījumi Direktīvā 2000/53/EK

Direktīvas 2000/53/EK 9. pantā iekļauj 1.a–1.c punktu:

"1.a Dalībvalstis piemēro sīkus noteikumus, kas cita starpā var attiekties uz tādu formātu noteikšanu, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 7. panta 2. punkta pēdējo daļu, lai ziņotu par tādas atbilstības verifikāciju, kas jāpanāk attiecībā uz 7. panta 2. punkta pirmajā daļā izklāstītajiem mērķiem. Datus nosūta Komisijai līdz tā gada 31. decembrim, kas seko gadam, par kuru tiek vākti dati.

1.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu, un tos verificē neatkarīgā trešā puse.

1.c Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu minimālos nosacījumus attiecībā uz trešās puses veiktu verifikāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. pantā minēto procedūru."

5. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/66/EK

Direktīvu 2006/66/EK groza šādi:

1) direktīvas 22. pantu svītro;

2) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"Komisija vēlākais līdz 2016. gada beigām ziņo par šīs direktīvas īstenošanu un tās ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību.";

b) panta 2. punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Šajā ziņojumā Komisija ietver šādu šīs direktīvas aspektu izvērtējumu:".

6. pants

Grozījumi Direktīvā 2012/19/ES

Direktīvu 2012/19/ES groza šādi:

1) direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5.a Dalībvalstis katru gadu Komisijai elektroniski nosūta datus par 16. panta 4. punkta īstenošanu, turklāt minētos datus tās nosūta līdz tā gada 31. decembrim, kas seko gadam, par kuru vākti dati. Datus nosūta formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 5.d punktu. Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no [ierakstīt gadu, kas seko šī grozošā akta stāšanās spēkā gadam] 1. janvāra līdz [ierakstīt gadu, kas seko šī grozošā akta stāšanās spēkā gadam] 31. decembrim.

5.c Datus, ko dalībvalsts paziņojusi saskaņā ar 5.a punktu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu, un tos verificē neatkarīgā trešā puse.

5.d Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu minimālos nosacījumus attiecībā uz trešās puses veiktu verifikāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.";

2) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu:

"21. pants

Komiteju procedūra

1. Direktīvas 7. panta 5. punkta, 8. panta 5. punkta, 11. panta 3. punkta, 16. panta 3. punkta, 16. panta 6. punkta un 23. panta 4. punkta vajadzībām Komisijai palīdz Komiteja, kas ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu izveidota, lai Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai un īstenotu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.".

7. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [ierakstīt datumu, kad pagājuši divpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

9. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs